

Nr 25.

Ankom till riksdagens kansli den 28 april 1933 kl. 4 e. m.

*Konstitutionsutskottets utlåtande i anledning av väckt motion an-
gående det paneuropeiska problemet.*

I en inom första kammaren väckt, till konstitutionsutskottet hänvisad motion, nr 209, har herr *Lindhagen* hemställt, »att riksdagen ville hos regeringen begära initiativ till överenskommelse med folkförbundets medlemmar och andra främmande makter eller vissa av dem, exempelvis balterna, om samverkan för en aktsam lösning av det paneuropeiska problemet».

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Enligt den inom Nationernas förbund först av franske konseljpresidenten Briand i förbunds församlingen år 1929 framförda tanken på ett federativt band mellan de skilda europeiska staterna skulle denna sammanslutning främst vara verksam på det ekonomiska området; samtidigt framhölls emellertid att det federativa bandet kunde få betydelse även i politiskt och socialt hänseende.

I det svar, som svenska regeringen år 1930 avgav på den av Briand efter erhållet uppdrag utarbetade promemorian i ämnet, framhölls, att de politiska svårigheter och den ekonomiska kris, som Europa efter världskriget haft att kämpa med, gjorde ett närmare samarbete mellan de europeiska staterna både önskvärt och nödvändigt. Svenska regeringen hälsade därför med tillfredsställelse och sympati varje initiativ avseende att göra detta samarbete mera intimt och fruktbärande. Särskilt underströks den i promemorian framhållna synpunkten om ett intimt samband mellan den föreslagna organisationen av de europeiska staterna och Nationernas förbund, vars auktoritet denna organisation ingalunda vore avsedd att försvaga. Härvid framhölls, att Nationernas förbunds nuvarande organisation i vidaste mån och inom förbundsaktens ram syntes bereda möjlighet till ett både fritt och effektivt samarbete mellan de europeiska staterna. Samarbetet mellan dessa borde enligt svenska regeringens uttalande organiseras på sådant sätt, att det bleve så fruktbringande som möjligt och på samma gång allt undvekes, som kunde försvaga de utomeuropeiska staternas intresse av Nationernas förbund och därmed också måhända lägga hinder i vägen för en av alla dess medlemmar önskad utveckling av förbundet i riktning mot universalitet. Svenska regeringen betonade, att det förefölle den, som om vissa, ehuru säkerligen svårlösta frågor på det ekonomiska området i främsta rummet borde göras till föremål för samfällt dryftande av de europeiska staterna.

Med hänsyn till Sveriges redan officiellt angivna inställning till förevarande spörsmål, enligt vilken ett närmare samarbete i första hand på det ekonomiska området borde åstadkommas de europeiska staterna emellan, dock utan att härigenom någon motsättning skapades mellan europeiska och utomeuropeiska stater, hemställer utskottet,

att förevarande motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 28 april 1933.

På konstitutionsutskottets vägnar:

HARALD HALLÉN.

Närvarande: Herrar Hallén, greve Spens, Hellberg, Sandegård, Larsén, Björkman, Källman, Mellén, P. Sandström, Nils Andersson, A. Pettersson*, Borg, Gustafson i Kasenberg, Olsson i Mora*, Vougt, Wiklund, Lundqvist i Rotebro, Eriksson i Toftered, Johnsson i Norrahammar och Hillgård.*

* Ej närvarande vid justeringen.
